

dila výměnu starých kameninových rour a čističů, pokud se nevyskytly závady a že u domu žalované nevyskytly se po celou dobu 30 let žádné poruchy u kanalisace. Vzhledem na toto zjištění prvního soudu doplněné odvolacím soudem nelze souhlasiti s právním úsudkem, že žalovanou stihá nějaké zavinění na škodě žalobkyni vzešlé. Onen čistič byl zakryt, žalovaná nabyla domu s manželem, kdy dům již po více let byl postaven, žalobkyně ani netvrdila, že by žalovaná mohla a musela znáti, že může k zátopě, jaká nastala 17. července 1928, dojíti proto, že čistič je kameninový a není hermeticky uzavřen, zejména nebylo prokázáno, že by žalovaná byla někdy od někoho upozorněna, že stav čističe je závadný. Je možno, že při vypravení domovní přípojky na kanalisaci uliční podle nových předpisů platných pro nové stavby od roku 1905 a při starých domech, když se objevily nějaké závady, nebyla by se voda mohla čističem dostat do dílny — že by však žalovaná na tom měla vinu, to prokázáno nebylo; když není jisto, že žalovaná porušila nějakou povinnost, aneb aspoň normální bedlivost (§ 1297 obč. zák.), nemůže býti činěna za uvedených okolností zodpovědnou za škodu žalobkyni vzešlou a to ani podle § 1295 obč. zák. ani podle § 1311 obč. zák., neboť všude tu je podmínkou ručení vina. Kameninové roury u čističe ve starých domech byly podle uvedeného zjištění trpěny, žalobkyně tedy neměla důvodu pochybovati o tom, že kanalisace domovní je v pořádku, zejména když na závady upozorněna nebyla při periodických čištěních zřízenci obce. Není proto její vina ani v tom, že se nepřesvědčila o stavu kanalisace.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Soud odvolací právem poukázal k tomu, že nelze žalované přičísti vinu na nehodě. Dovolatelka se nemůže právem dovolávati ustanovení §§ 1096 a 1311 obč. zák. Nehledě k tomu, že z důvodu smlouvy nájemní nárok žalobní nebyl v první instanci výslovně uplatňován, má § 1096 obč. zák. význam pouze pro otázku placení nájemného. Pokud jde o náhodu, nebylo ani tu zjištěno, že by žalovaná svým zaviněním zavdala k ní příčinu. Naopak bylo zjištěno, že nevěděla o vadnosti opatření domovní přípojky a nelze ji proto klásti za vinu, že něčeho opomenula, když jí, která není odborníkem, závada nemohla býti známa a také nebyla ani zjevně patrnou (§ 1296 obč. zák.). Stavba domu nebyla totiž prováděna za ní, nýbrž jejím předchůdcem ve vlastnictví domu. Náhled dovolatelčin, že povinnosti tohoto přešly bez všeho na žalovanou, není zákonem odůvodněn. Speciálních zákonů o ručení i za škodu nezaviněnou nelze se tu dovolávati.

Čís. 14138.

Sanovaná banka, která přidělila svého úředníka — který nebyl u ní vedoucím úředníkem nebo prokuristou — službou jiné bance, která s ní

byla sice hospodářsky spjatá podle 4. odstavce čl. XXXV. zák. čís. 54/32 Sb. z. a n., avšak přece byla samostatným bankovním podnikem a nikoliv pobočkou oné banky, nemůže dáti tomuto úředníkovi výpověď podle odstavce 3 čl. XXXV. zák. čís. 54/32 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 6. února 1935, Rv III 165/34, důvody viz Úř. sb. 1957.)

Čís. 14139 —

Byla-li žaloba podána na neexistující osobu, jde o zmatečnost podle § 7 c. ř. s., jež se rovná zmatečným důvodům uvedeným v § 477 c. ř. s. pro obor odvolacího řízení.

(Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 1643/34.)

Prv ý s o u d nevyhověl žalobě, podané na »I.«, drůbežárna v O. proto, poněvadž žalovaná není zapsána ani u živnosenského úřadu ani v obchodním rejstříku, z čehož vyplývá, že žalovaná jest osoba neexistující. O d v o l a c í s o u d nevyhověl odvolání žalobce se žádostí, by byla vyslovena zmatečnost řízení z těchto důvodů: Odvolání uplatňující jen zmatečnost není důvodné. Především se podotýká, že odvolací soud má přezkoumati rozhodnutí soudu první stolice pouze v mezích odvolacích návrhů (§ 462 c. ř. s.) a že tudíž v daném případě bylo odvolacímu soudu se zabývatí pouze otázkou, trpí-li řízení první stolice zmatečností. Tuto otázku bylo zodpověděti záporně; neboť důvody zmatečnosti jsou v § 477 c. ř. s. taxativně vypočteny a žádný z těchto důvodů není zde žalobkyní uplatněn. Zmatečnost podle jejího náhledu jest dána v tom, že žaloba byla podána oproti neexistující osobě, případ neuvedený ve shora uvedeném zákonném ustanovení § 477 c. ř. s. Již z toho se podává, že o zmatečnosti řízení nemůže býti řeči. Jako žalovaná strana jest uvedena na žalobě »I., drůbežárna v O. k rukám pachtýře G. v O.« Žalobkyně mohla po daném vysvětlení ve sporu o pravém poměru této drůbežárny činiti návrh na opravu žaloby, že jako žalovaná strana má platiti Richard G., tedy manžel pachtýře této drůbežárny, poněvadž podle jejího tvrzení přišla pouze s ním a to ve vlastním jménu do právního styku. Takovou opravu žaloby však žalobkyně opomenula, musí tudíž nésti následky toho.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení rekursního soudu, jemuž nařídil nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Byla-li žaloba skutečně podána na neexistující osobu, šlo o zmatečnost podle § 7 c. ř. s. pro nedostatek procesní způsobilosti. Ačkoliv tento důvod zmatečnosti není uveden v § 477 c. ř. s., klade jej zákon co do podmínek a účinku zcela na roveň těmto zmatečným důvodům pro obor odvolacího řízení.